
Studiu comparativ asupra raportării de sustenabilitate în industria bancaară din câteva țări

Jessabel A. Amadis GELLIDON,
autor corespondent,
e-mail: jessabelgellidon@gmail.com
Yanuar Nanok SOENARNO,
Universitatea Atma Jaya Catholic din Indonezia

Rezumat

Nivelurile riscului de credit sau ale calității creditului, care pot fi măsurate prin raportul creditelor neperformante, pot fi văzute ca o formă de reprezentare în companii, în special în sectorul bancar. Scopul acestui studiu este de a determina impactul publicării Raportului de Sustenabilitate, în special în fiecare dimensiune a publicării aspectelor economice, de mediu și sociale, asupra nivelului de risc de credit al fiecărei companii bancare din Indonezia, Singapore și Malaysia, măsurat prin raportul creditelor neperformante. Efectul raportării de sustenabilitate asupra creditelor neperformante este în concordanță cu utilizarea teoriilor părților interesate, a legitimității și a semnificării, în care cele trei teorii sunt legate și explică între ele că o companie nu funcționează doar în beneficiul său, ci și pentru alte părți interesate. Acest studiu cuprinde un eșantion de 129 de la companii din sectorul bancar din Indonezia, Singapore și Malaysia pe o perioadă de trei ani, din 2018 până în 2020, utilizând metoda de eșantionare intenționată. Regresia liniară multiplă a fost, de asemenea, utilizată pentru a evalua și determina impactul fiecărei componente a publicării Raportului de Sustenabilitate asupra raportului creditelor neperformante, precum și al altor variabile de control. Conform constatărilor studiului, publicarea generală a Raportului de Sustenabilitate are o influență semnificativă asupra ratei creditelor neperformante în companiile din sectorul bancar indonezian și singaporez, dar nu și în companiile malaysiene. Deși parțial, publicarea aspectelor economice are un impact negativ și semnificativ asupra creditelor neperformante în Singapore, în timp ce publicarea aspectelor de mediu are un impact doar asupra ratei creditelor neperformante în Malaysia, iar factorul final este impactul publicării aspectelor sociale, care are o influență negativă și semnificativă asupra creditelor neperformante în Indonezia.

Cuvinte cheie: sectorul bancar; raport de sustenabilitate; raport economic; declarație de mediu; raport social; credite neperformante;

Clasificare JEL: G21, G32, Q50

Vă rugăm să citați acest articol astfel:

Gellidon, J. A. A., Soenarno, Y. N. (2022), Comparative Study of Sustainability Reporting on the Banking Industry in Several Countries, *Audit Financiar*, vol. XX, no. 2(166)/2022, pp. 348-358, DOI: 10.20869/AUDITF/2022/166/013

Link permanent pentru acest document:

<http://dx.doi.org/10.20869/AUDITF/2022/166/013>

Data primirii articolului: 16.01.2022

Data revizuirii: 27.01.2022

Data acceptării: 6.04.2022

1. Introducere

Raportarea de sustenabilitate sau un raport care se referă la formularea dezvoltării durabile a Comisiei Mondiale pentru Dezvoltarea Mediului (WCED) din 1987 susține obiectivele de dezvoltare durabilă, care urmăresc menținerea unei creșteri durabile a bunăstării economice a comunității, a sustenabilității vieții sociale a comunității, calitatea mediului și dezvoltarea și implementarea incluzivă a unei guvernări capabile să atingă aceste obiective.

Conform principiului **tripla linie de bază** (en. *Three Bottom Line* – TBL), companiile ar trebui să acorde prioritate nevoilor părților interesate (toate părțile care participă și au un impact asupra activităților companiei) față de interesele acționarilor. Profitul, sustenabilitatea comunității (oameni) și sustenabilitatea mediului (planeta) sunt cele trei categorii de preocupări ale părților interesate. Dezvoltarea unei țări, care este un produs secundar al dezvoltării durabile, nu este responsabilitatea exclusivă a guvernului; fiecare ființă umană, inclusiv lumea corporativă, trebuie să joace un rol activ în atingerea bunăstării sociale și în îmbunătățirea calității vieții în comunitate.

Investitorii au început să acorde atenție performanței non-financiare a companiei, deoarece au înțeles că profitabilitatea companiei este insuficientă pentru a prezice succesul pe termen lung. Raportul de sustenabilitate poate fi folosit de investitori ca instrument de monitorizare și control al performanței firmei, precum și ca instrument de adoptare a deciziilor. Alte aspecte, cum ar fi considerentele de mediu și sociale publicate în raportul de sustenabilitate, vor contribui la creșterea transparenței companiei, la consolidarea managementului riscului și la îmbunătățirea comunicării cu părțile interesate prin revizuirea factorilor dincolo de considerentele economice, strategice și operaționale.

Companiile care sunt mai puțin transparente, cele care consideră că Rapoartele de Sustenabilitate adaugă costuri operaționale suplimentare, precum și lipsa unor reglementări care să le impună să emită Rapoarte de Sustenabilitate sunt câțiva dintre factorii care determină ca acestea să fie reticente în a întocmi Rapoarte de Sustenabilitate (Kim și Todorovic, 2013; Thornton, 2013). Alte țări, inclusiv China, Danemarca, Africa de Sud și Malaysia, au impus obligativitatea tuturor companiilor, atât de stat, cât și publice, de a furniza un Raport de Sustenabilitate, inclusiv firmelor de construcții (Deegan,

2013; Iqbal, 2019; Istianingsih et. al., 2020; Kim și Todorovic, 2013).

Industria bancară are o influență directă asupra mediului semnificativ mai mică decât alte afaceri sau sectoare, motiv care ar putea fi folosit ca o scutire în publicarea Rapoartelor de Sustenabilitate pentru sectorul bancar și companiile financiare (Archel, 2003). Acest lucru ar putea fi contestat, totuși, deoarece sectorul bancar poate fi perceput ca facilitând acțiunile industriale care dăunează mediului. Oamenilor obișnuiți le-ar fi mai ușor să imagineze planul inițiativelor de responsabilitate socială (CSR) întreprinse de sectoare precum mineritul sau producția pentru a reduce impactul activităților lor operaționale asupra mediului și comunităților învecinate.

Potrivit cercetătorilor Bouma, J. et al. (2017), sectorul bancar este reticent în a examina implicațiile sociale și de mediu ale performanței sale. Sectoarele bancare și financiare și-au dat seama treptat că activitățile lor operaționale sunt afectate și influențate de mediu. În urma crizei economice globale din 2008, unele bănci au reușit să supraviețuiască și să continue să prospere, în timp ce altele au eșuat (Mehran et al., 2012). Băncile care operează într-un mod durabil și se concentrează pe probleme sociale, de mediu și de guvernare au mai multe șanse să supraviețuiască și să se dezvolte. Ca urmare, pentru a exista, industria bancară trebuie să acorde atenție performanței financiare, precum și considerațiilor de mediu și sociale (Alston et al., 2005). Branco și Rodrigues (2006) susțin că s-a acordat puțină atenție raportării de sustenabilitate corporativă în sectorul bancar și al serviciilor financiare, ajungând la concluzia că publicarea Rapoartelor de Sustenabilitate va avea o influență benefică asupra industriei bancare. Revenind la descrierea autorului despre tripla linie de bază (TBL), aceasta reprezintă un etalon critic în atingerea obiectivelor durabile, fiind acum la mare căutare în mai multe corporații, inclusiv organizații cu scop lucrativ și organizații non-profit, precum și agenții guvernamentale.

Tripla linie de bază (TBL) este utilizată în rapoartele de sustenabilitate pentru a evalua impactul asupra performanței financiare. Ratele de profitabilitate pot fi utilizate pentru a măsura și evalua performanța financiară a unei companii. În industria bancară, profilul de risc al băncii în cauză poate fi folosit pentru a evalua profitabilitatea companiei. Profilul de risc poate fi reprezentat și de nivelul riscului de credit al băncii sau al creditelor neperformante. Rata creditelor neperformante reprezintă unul dintre indicatorii utilizați pentru evaluarea

riscului de credit în sectorul bancar, proporția de credite neperformante indicând calitatea creditului portofoliului de credite al băncii conectate. Investitorii și creditorii pot analiza soliditatea unei organizații bancare în conformitate cu legislația aplicabilă în baza *PERATURAN OTORITAS JASA KEUANGAN NOMOR 15/POJK.03/2017*, prin utilizarea creditelor neperformante ca referință pentru evaluarea cercetării. Potrivit cercetării lui Wu și Shen (2013), există o legătură între responsabilitatea socială corporativă CSR și creditele neperformante, băncile care publică informații legate de responsabilitate socială CSR în Raportul lor de Sustenabilitate fiind mai profitabile și având mai puține credite neperformante.

Dimensiunea de mediu, care este un factor important pentru companii pentru a arăta existența sau participarea lor în abordarea problemelor de mediu ca o formă de responsabilitate față de mediul în care desfășoară activități operaționale, are o influență relativ atractivă asupra performanței unei companii. Prin expunerea dimensiunii de mediu în Raportul de Sustenabilitate, firma poate demonstra, de asemenea, că acțiunile sale au acordul comunității și se asigură că activitățile operaționale ale companiei continuă să funcționeze, rezultând venituri crescute (Nofianto și Agustina, 2014; Tarigan și Samuel, 2014; Rosyid, 2015). Potrivit lui Rosyid (2015), raportarea componentei sociale poate oferi informații reale că activitățile de producție ale companiei nu se concentrează doar pe aspectul rentabilității, ci și pe problemele de mediu și sociale, crescând astfel încrederea părților interesate în cauză. În plus, influențează imaginea companiei, atrăgând atenția și simpatia publicului pentru a fi mai loiali și a se bucura de articolele realizate de firmele conectate, ceea ce are scopul de a crește performanța financiară a companiei. Teoria care stă la baza acestei cercetări este direct legată de publicarea Raportului de Sustenabilitate în legătură cu efectul acestuia asupra ratei creditelor neperformante. Aceasta este o teorie care susține că o firmă trebuie să prioritizeze variabilele și repercusiunile asupra altor părți interesate, urmate de nivelul de încredere și de evaluare publică a existenței companiei, pe lângă profit. Prin lansarea unui Raport de sustenabilitate, compania va deschide indirect transparența cu privire la informațiile companiei care nu numai că explică beneficiile financiare, ci și publicările despre dimensiunile economice, de mediu și sociale, ceea ce va îmbunătăți performanța financiară a companiilor bancare, măsurată prin rata creditelor neperformante.

Această lucrare de cercetare este împărțită în mai multe secțiuni: introducere, revizuirea literaturii și dezvoltarea ipotezelor, metode de cercetare, rezultate, discuții și concluzii. Fundalul de bază al problemelor de cercetare efectuate asupra indicatorului *tripla linie de bază* și relației acestuia cu împrumuturile neperformante este explicat în secțiunea de introducere. Urmează secțiunea de revizuire a literaturii de specialitate, explicând teoria conceptului de bază folosită în acest studiu, precum și alte câteva explicații bazate pe literatură pentru variabilele utilizate.

2. Studiul literaturii de specialitate și dezvoltarea ipotezelor

2.1 Studiul literaturii de specialitate

2.1.1. Tripla linie de bază

Conceptul de triplă linie de bază (TBL), propus de John Elkington (1997), se concentrează pe trei aspecte critice ale performanței unei companii: profit, oameni și planetă. Potrivit lui James (2015), utilizarea conceptului de triplă linie de bază are un impact asupra performanței și reputației organizației sau companiei. Ca urmare, avantajele competitive se bazează pe produse ecologice inovatoare și responsabile din punct de vedere social, conform unei organizații (Luo și Bhattacharya, 2006). Forma de responsabilitate socială a companiei va avea un efect de interacțiune între consumatori și companii și poate construi sprijinul consumatorilor pentru sustenabilitatea companiei sau a organizației asociate (Choi și Ng, 2011).

2.1.2. Rapoartele de sustenabilitate în industria bancară

Instituțiile financiare, în special din industria bancară, joacă un rol vital în stimularea dezvoltării pe termen lung. Potrivit lui Weber (2014), acest lucru poate fi demonstrat de diverși factori. Primul dintre ei este faptul că sectorul financiar sau bancar are o influență semnificativă asupra accesului la fonduri, ceea ce are un impact mare asupra industriei de creditare. În al doilea rând, opiniile și judecățile părților interesate pot avea un impact asupra reputației unei companii din sectorul financiar sau bancar. Al treilea factor este impactul încălzirii globale, care va avea un efect indirect asupra capacității instituțiilor financiare de a răspunde la problemele de durabilitate. Pe baza unora dintre aceste prezentări, organizațiile din

sectorul bancar pot concepe mecanisme care să promoveze transparența în viitor, nu numai pentru investitori și părți interesate, ci și la scară mai largă.

2.1.3. Performanța financiară

Evaluarea performanței financiare a unei companii poate fi văzută prin procentul de credite neperformante, care arată un indicator al riscului de credit. Cu raportul creditelor neperformante, investitorii sau clienții pot vedea o comparație între totalul creditelor neperformante și totalul creditelor care au fost plătite. Deci se poate concluziona că nivelul creditelor neperformante este invers proporțional cu nivelul riscului de credit al băncii aferente. Drept urmare, performanța companiilor bancare care publică rapoarte de responsabilitate socială (CSR) sau de sustenabilitate poate îmbunătăți reputația companiilor bancare respective, deoarece acestea pot identifica și atrage mai mulți debitori solvabili, ceea ce poate avea o influență asupra creșterii veniturilor și a calității activelor în companie. Raportul rentabilității activelor (ROA), care va fi folosit ca o variabilă de control în acest studiu, poate fi utilizat pentru a cuantifica profitabilitatea corporativă prin rata rentabilității activelor.

Potrivit *Peraturan Otoritas Jasa Keuangan Nomor 15/POJK.03/2017 Tentang Penetapan Status dan Tindak Lanjut Pengawasan Bank Umum*, limita creditelor neperformante a unei bănci considerată a avea potențialul de a dăuna viabilității companiei este de 5% din totalul creditului sau finanțării. Nivelul riscului de credit permite părților interesate să examineze în mod transparent performanța financiară a băncii lor preferate, permițând să se efectueze comparații importante atunci când adoptă decizii. Următoarea formulă poate fi utilizată pentru a calcula rata creditelor neperformante (NPL):

$$NPL = \frac{\text{Credite neperformante}}{\text{Credite totale}} \times 100$$

2.1.4. Teoria părților interesate

În afară de acționari, mai multe părți sunt descrise în teoria părților interesate ca fiind responsabile pentru companie sau organizație (Freeman et al., 2010). Părțile interesate, așa cum sunt definite, sunt grupuri sau indivizi care au capacitatea de a influența și sunt influențați de procesul de atingere a obiectivelor companiei sau de obiectivele organizaționale (Freeman et al., 2010). Părțile interesate pot controla sau influența folosirea resurselor economice utilizate pentru activitățile operaționale ale

companiei. Conform teoriei părților interesate, o corporație nu trebuie să funcționeze doar în avantajul propriu, ci și în beneficiul altor părți interesate, cum ar fi acționarii, creditorii, consumatorii, furnizorii, guvernul, societatea și alte părți. Ca urmare, sprijinul părților interesate pentru o companie are o influență puternică asupra existenței sau inexistenței acesteia (Ghozali și Chariri, 2007). Potrivit Freeman și McVea (2001), organizațiile trebuie nu numai să funcționeze pentru propriul câștig, ci și să ofere avantaje reciproce părților interesate. Teoria părților interesate este, de asemenea, în concordanță cu teoria legitimității, care subliniază că întreprinderile trebuie să continue să depună eforturi pentru a se asigura că activitățile lor operaționale sunt în cadrul și normele care există în comunitatea sau mediul în care se află compania și că activitățile lor sunt acceptate de către toate părțile (Deegan, 2010).

2.1.5. Teoria legitimității

În realizarea procedurilor sale operaționale de afaceri este evident că o corporație este un element inseparabil al consumului și evaluării societății. Interacțiunea dintre companii și acțiunile sociale sau de mediu este denumită teoria legitimității (Vitolla și Rubino, 2017). Ca urmare, publicul are așteptări mari de la firmă să acționeze în mod responsabil în lumina daunelor asupra mediului produse de activitățile sale. Teoria legitimității subliniază faptul că firmele trebuie să continue să își desfășoare activitățile operaționale în cadrul și normele care există în societate sau în mediu (Deegan, 2013). Atunci când o organizație sau o companie contribuie social, existența și activitățile sale vor fi recunoscute de comunitate și de mediul înconjurător. Decalajul de legitimitate apare atunci când există o disparitate între valorile corporative și idealurile sociale, ceea ce are un impact asupra capacității firmei de a continua să deruleze afaceri și de a identifica membrii publicului care au capacitatea de a acorda legitimitate organizației.

2.1.6. Teoria semnalizării

Teoria semnalizării explică modul în care organizațiile compensează asimetria informațională de ambele părți (Wardhani, 2019). Teoria semnalizării, conform Retno și Priantinah (2012), încurajează companiile să furnizeze informații părților externe, atât financiare, cât și non-financiare. Această teorie este o strategie bună pentru companii pentru a crea un avantaj competitiv prin furnizarea de informații părților interesate. În acest context, compania va trimite un semnal părților interesate prin publicarea unui raport de sustenabilitate, care îi va

ajuta să adopte decizii mai bune. Acest lucru ar putea duce la o performanță financiară îmbunătățită pentru organizație (Levy și Lazarovici-Porat, 1995).

2.2. Elaborarea ipotezelor

2.2.1. Impactul publicării aspectelor economice în raportul de sustenabilitate, asupra performanței financiare (rata creditelor neperformante)

Pentru a compara performanța financiară relevată în situațiile financiare ale companiei, publicarea informațiilor legate de dimensiunea economică în raportul de sustenabilitate se consideră că oferă informații considerabil mai transparente. Organizațiile publică informații despre sustenabilitatea economică, care se referă la responsabilitatea companiei de a genera profituri pentru a-și menține capacitățile. Informațiile legate de latura economică a raportului de sustenabilitate pot ajuta părțile interesate să își pună încrederea în resurse de capital mai competitive, cu un nivel mai scăzut de risc. Performanța financiară a companiei va fi îmbunătățită de încrederea investitorilor și creditorilor, ceea ce va conduce la creșterea surselor de finanțare ale companiei.

Potrivit cercetărilor efectuate de Razafindrambinina și Grace (2021), responsabilitatea socială corporativă (CSR) a avut un efect nesemnificativ asupra creditelor neperformante din sectorul bancar ASEAN. Pe baza cercetărilor lui Simpson și Kohers (2002) și Wu și Shen (2013), responsabilitatea socială (CSR) are un impact negativ asupra creditelor neperformante, deoarece cu cât rata creditelor neperformante a unei companii este mai mică, cu atât performanța financiară a acesteia este mai bună. Ca urmare, responsabilitatea socială (CSR) și rata creditelor neperformante au valori sau ecuații invers sau negativ proporționale. Potrivit lui Razafindrambinina și Grace (2021), publicarea aspectelor legate de responsabilitatea socială de către bănci poate crește bonitatea companiei, ceea ce este de preferat pentru a reduce valoarea ratei creditelor neperformante. Drept urmare, autorul dorește să afle mai multe despre impactul publicării dimensiunii economice în Raportul de Sustenabilitate asupra performanței organizațiilor bancare, măsurată prin gradul de risc de credit (rata creditelor neperformante). Pe baza acestor descrieri, poate fi dezvoltată următoarea ipoteză:

H1: Publicarea informațiilor economice din raportul de sustenabilitate are un impact negativ asupra performanței financiare (rata creditelor neperformante) în sectoarele bancare indoneziene, singaporeze și malaysiene.

2.2.2. Impactul publicării raportului de mediu asupra raportului de sustenabilitate cu privire la performanța financiară (rata creditelor neperformante)

Compania Ernst & Young (2013) a realizat un studiu care a constatat că publicarea factorului de mediu are o legătură favorabilă sau un efect asupra valorii corporative. Este în concordanță cu studiul Ernst & Young (2013) privind sustenabilitatea economică și de mediu că publicarea informațiilor despre acțiunile companiei asupra mediului înconjurător poate ajuta la creșterea reputației companiei și a încrederii părților interesate, îmbunătățind astfel performanța financiară a companiei. Unele puncte care pot fi transmise în raportarea de durabilitate prin dimensiunea economică includ un tip de acțiune de salvagardare a resurselor naturale din mediu, astfel încât acestea să poată fi utilizate eficient în beneficiul prezentului și al viitorului. Actul de utilizare a resurselor naturale are un impact asupra performanței financiare a companiei, ceea ce este susținut de concluziile cercetării lui Ngwakwe (2009), care a demonstrat că există o relație semnificativă între publicarea dimensiunii de mediu în Raportarea de durabilitate și performanța financiară a companiei.

Conform constatărilor lui Tarigan și Samuel (2014), dimensiunea economică a Raportării de Sustenabilitate nu are nicio influență asupra performanței financiare, dar elementele de mediu și sociale ale Raportării de Durabilitate au o influență. Citând explicația și scopul selectării ratelor de măsurare a performanței financiare prin raportul creditelor neperformante, autorii intenționează să afle mai multe despre impactul publicării dimensiunii de mediu în Raportul de Sustenabilitate asupra performanței companiilor bancare măsurate prin nivelul riscului de credit.

Pe baza acestor explicații se poate elabora următoarea ipoteză:

H2: Publicarea aspectelor legate de mediu în raportul de sustenabilitate are un impact negativ asupra performanței financiare (rata creditelor neperformante) în sectoarele bancare indoneziene, singaporeze și malaysiene.

2.2.3. Impactul publicării aspectelor sociale în cadrul raportului de sustenabilitate, asupra performanței financiare (NPL).

Companiile care demonstrează responsabilitate socială față de părțile interesate pot nu doar să mărească prețul acțiunilor companiei, ci pot și îmbunătăți bunăstarea angajaților, ceea ce va influența, fără îndoială, loialitatea angajaților, permițându-le să susțină productivitatea și

performanța companiei (Ernst & Young, 2013). Dimensiunea socială publicată în Raportul de Sustenabilitate este legată de influența operațiunilor companiei asupra comunității și ia forma unei explicații a riscurilor asociate contactului cu alte instituții sociale. Potrivit Ghazali și Chariri (2007), firmele vor fi întotdeauna constrânse de un contract social cu comunitatea, în care supraviețuirea și extinderea unei companii depind de acceptarea din partea comunității. Conform rezultatelor cercetării lui Sejati și Prastiwi (2015), publicarea dimensiunilor sociale afectează percepția părților interesate cu privire la modul în care o companie tratează resursele umane din jurul lor. Companiile au nevoie de resurse de calitate pentru a gestiona activele companiei, astfel încât să poată genera profituri maxime pentru companie.

Referindu-ne la explicația modului în care a fost măsurată performanța financiară a acestui studiu folosind rata creditelor neperformante, autorul ar dori să cunoască impactul publicării dimensiunii sociale în raportul de sustenabilitate asupra performanței financiare a băncilor, așa cum se vede, prin riscul lor de credit.

Astfel, se poate formula următoarea ipoteză:

H3: Publicarea aspectelor sociale în raportul de sustenabilitate are un impact negativ asupra performanței financiare (NPL) în sectoarele bancare indoneziene, singaporeze și malaysiene.

3. Metodologia cercetării

3.1. Colectarea informațiilor

Am aplicat în studiul nostru tipuri de date secundare culese de la Bursa de Valori Indoneziană, Bursa de Valori din Singapore și Bursa de Valori din Malaysia. Datele utilizate includ rapoarte anuale și rapoarte de sustenabilitate de la fiecare dintre corporațiile din sectorul bancar din Indonezia, Singapore și Malaysia care au fost lansate între 2018 și 2020. Tehnica de culegere a datelor folosită în acest studiu este eșantionarea intenționată, cu următoarele criterii de selectare a companiilor utilizate ca surse de date:

1. Companii din sectorul bancar listate la Bursa de Valori Indoneziană, Bursa de Valori din Singapore și Bursa de Valori din Malaysia, în perioada 2018-2020.
2. Sunt eligibile companiile din sectorul bancar care au depus rapoarte anuale și rapoarte de sustenabilitate, precum și datele din rapoartele financiare necesare studiului, între anii 2018 și 2020.

3. Compania are date din raportul financiar anual, care includ rata de măsurare a creditului bancar neperformant – ca variabilă dependentă și rata rentabilității (ROA) – ca variabilă de control, precum și publicarea dimensiunilor economice, de mediu și sociale în rapoartele de sustenabilitate întocmite.

3.2. Analiza datelor

În acest studiu, analiza statistică descriptivă și regresia liniară multiplă au fost utilizate pentru a evalua ipotezele. Am folosit programul *Stata 16* pentru a efectua analiza datelor. Rezultatele testului de ipoteză clasică, care includ testul de normalitate, testul de multicolaritate, testul de heteroscedasticitate și testul de autocorelare, nu au fost obținute atunci când *Stata 16* a fost utilizat ca instrument de date pentru analiza regresiei liniare multiple, deoarece toate rezultatele interpretării testului de ipoteză clasică poate fi încheiat direct și complet folosind rezultatele regresiei liniare multiple, așa cum este descris mai sus și în **Tabelul nr. 2**.

Ecuția de regresie liniară multiplă a acestui studiu este:

$$Y = \alpha + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4$$

unde Y este un credit neperformant (NPL); α este constantă; β_1 , β_2 , β_3 , β_4 sunt coeficienți de regresie; X_1 este raportarea economică; X_2 este raportarea de mediu; X_3 este raportarea socială; X_4 este ROA.

4. Rezultate și discuții

Pe baza **Tabelului nr. 1**, se poate observa că media variabilei dependente (rata creditelor neperformante) și a variabilelor independente (indicatorii CE, EN și SOS) este mai mare decât abaterea standard a fiecărei variabile din fiecare țară, ceea ce indică faptul că datele sunt în mod normal distribuite. Mai mult, se poate observa că valoarea minimă a creditelor neperformante în Malaysia este cea mai scăzută, la -0,101, în timp ce cea mai mare valoare maximă a creditelor neperformante dintre cele 3 țări este de 0,0497 în Indonezia. Valoarea minimă combinată a celor trei țări pentru raportarea variabilei economice independente este de 0,444 – în Malaysia, iar valoarea maximă în toate cele trei țări tinde să fie aceeași, respectiv 1. În ceea ce privește raportarea variabilei independente de mediu, valoarea minimă combinată este în Indonezia – de 0,1176, iar valoarea maximă este, de asemenea, în Indonezia, cu o valoare de 1. Pentru variabila finală independentă, raportarea socială, valoarea minimă combinată între cele trei țări este de 0,3333 în Indonezia, cu o valoare maximă combinată de 0,9792 în Indonezia și Singapore.

Tabelul nr. 1. Statistica descriptivă

Variabila	Obs	Media	Deviația std	Min	Max
Indonezia					
NPL	78	.0164013	.0125625	.0043	.0497
Raportarea EC	78	.8860399	.11035	.5555556	1
Raportarea mediu EN	78	.4464555	.1982229	.1176471	1
Raportarea SOC	78	.6741453	.1661916	.3333333	.9792
ROA	78	.0142872	.0129793	-.0461	.0368
Singapore					
NPL	24	.0171333	.0104908	.0016	.04
Raportarea EC	24	.9861111	.0375369	.8888889	1
Raportarea mediu EN	24	.7647059	.0790153	.6176471	.9118
Raportarea SOC	24	.8819444	.0699558	.7291667	.9792
ROA	24	.0080792	.003982	.001	.016
Malaysia					
NPL	27	.0131926	.0114511	-.0101	.036
Raportarea EC	27	.9012346	.1669039	.4444444	1
Raportarea mediu EN	27	.6568627	.1486341	.4117647	.88235
Raportarea SOC	27	.8101852	.1134241	.5416667	.95833
ROA	27	.0307447	.0320221	.002	.10601

Sursa: Calculele autorilor

Rezultatele analizei de regresie liniară multiplă cu determinarea Alpha 0,05 pot fi derivate din **Tabelul nr. 2**. Primul rezultat arată că există un Prob > F de 0 în Indonezia, ceea ce înseamnă că este mai mic decât Alpha 0,05, ceea ce implică faptul că datele au o influență semnificativă asupra publicării rapoartelor de sustenabilitate (raportări economice, de mediu și sociale) în ansamblu și a împrumuturilor neperformante în sectorul bancar indonezian, ca variabilă dependentă. În plus, este calculat un Adj R-Squared de 0,4886, indicând faptul că factorii care influențează rata creditelor neperformante cu 48% sunt afectați de publicarea Raportului de Sustenabilitate (raportarea economică, de mediu și socială).

În Singapore, rezultatele pentru Prob > F sunt 0,1064, ceea ce indică faptul că este mai mare decât Alpha 0,05. În consecință, se poate concluziona că nu există o relație substanțială între efectul publicării Raportului de Sustenabilitate și creditelor neperformante în sectorul bancar din Singapore.

Pentru Malaysia, se poate observa că Prob > F este 0,0019, ceea ce este mai mic decât Alpha 0,05, ceea ce înseamnă că există un efect substanțial între publicarea Rapoartelor de Sustenabilitate (raportarea economică, de mediu și socială) asupra creditelor neperformante în industria bancară din Malaysia. Cu un Adj R-² de 0,4378, se poate afirma că publicarea Raportului de Sustenabilitate are o influență de 43% asupra creditelor neperformante. Acest studiu face, de asemenea, aluzie la cercetarea lui Razafindrambinina și Grace (2021), care concluzionează că raportarea socială nu are un efect substanțial asupra creditelor neperformante în companiile bancare ASEAN.

Parțial și în conformitate cu ipoteza conceptuală compilată, pentru fiecare variabilă independentă este prezentată publicarea raportului de sustenabilitate, care va fi evaluată pentru efectul său asupra creditelor neperformante în companiile din sectorul bancar din Indonezia, Singapore și Malaysia în dimensiuni mai specifice, inclusiv raportarea economică, de mediu și socială.

Tabelul nr. 2. Analiza de regresie multiplă

NPL	Coef.	Std. Err.	t	P>t	[95% Conf. Interval]	
Indonezia						
Raportare EC	.0108453	.0123022	0.88	0.381	-.0136731	.0353636
Raportare EN	.0112133	.006826	1.64	0.105	-.002391	.0248176
Raportare SOS	-.0237354	.0091833	-2.58	0.012	-.0420377	-.005433
ROA	-.6380473	.0836632	-7.63	0.000	-.8047878	-.4713067
_cons	.0269027	.0086242	3.12	0.003	.0097147	.0440907
Sursa	SS	df	MS	Număr de obs = 78		
Model	.006259903	4	.001564976	F(4, 73)	= 19.39	
Valoare reziduală	.005891987	73	.000080712	Prob > F	= 0.0000	
Total	.01215189	77	.000157817	R ²	= 0.5151	
				Adj R ²	= 0.4886	
				Rădăcină MSE	= 0.0089	
NPL	Coef.	Er.Std.	t	P>t	[95% Conf.	Interval]
Singapore						
Raportare EC	-.1388114	.061956	-2.24	0.037	-.2684868	-.009136
Raportare EN	.0308343	.0366282	0.84	0.410	-.0458293	.1074979
Raportare SOS	.0483781	.0425302	1.14	0.269	-.0406387	.137395
ROA	.194029	.5582538	0.35	0.732	-.9744096	1.362468
_cons	.0862033	.0555997	1.55	0.138	-.0301683	.2025748
Sursa	SS	df	MS	Număr de obs = 24		
Model	.000804188	4	.000201047	F(4, 19)	= 2.21	
Valoare reziduală	.001727125	19	.000090901	Prob > F	= 0.1064	
Total	.002531313	23	.000110057	R ²	= 0.3177	
				Adj R ²	= 0.1741	
				Rădăcină MSE	= 0.00953	
NPL	Coef.	Er. Std.	t	P>t	[95% Conf.	Interval]
Malaysia						
Raportare EC	.0300535	.0221833	1.35	0.189	-.0159517	.0760588
Raportare EN	.0592315	.0273117	2.17	0.041	.0025906	.1158725
Raportare SOS	-.0551833	.0327841	-1.68	0.106	-.1231735	.0128068
ROA	.003436	.0564756	0.06	0.952	-.1136872	.1205593
_cons	-.0081966	.0138269	-0.59	0.559	-.0368718	.0204786
Sursa	SS	df	MS	Număr de obs = 27		
Model	.001787619	4	.000446905	F(4, 22)	= 6.06	
Valoare reziduală	.001621719	22	.000073715	Prob > F	= 0.0019	
Total	.003409339	26	.000131128	R ²	= 0.5243	
				Adj R ²	= 0.4378	
				Rădăcină MSE	= .00859	

Sursa: Calculele autorilor

Efectul **raportării economice** asupra creditelor neperformante în Indonezia a relevat un rezultat de $P > t$ de 0,381, care a fost mai mare decât Alpha 0,05, ceea ce implică faptul că raportarea economică nu a avut niciun efect asupra creditelor neperformante. Cu toate acestea, în Singapore, rezultatul $P > t$ este 0,037, ceea ce implică faptul că raportarea economică are un efect negativ și semnificativ asupra creditelor neperformante, așa cum demonstrează coeficientul negativ de 0,1388114.

Malaysia prezintă, de asemenea, un rezultat $P > t$ mai mare decât Alpha 0,05, care este 0,189, ceea ce indică faptul că publicarea aspectelor economice din raportul de sustenabilitate din Malaysia nu are nicio influență asupra creditelor neperformante din industria bancară din Malaysia, așa cum o face în Indonezia.

Influența **raportării de mediu** asupra creditelor neperformante în Indonezia, Singapore și Malaysia este a doua ipoteză după raportarea economică. Rezultatele din sectorul bancar indonezian arată că raportarea de mediu nu are niciun efect asupra creditelor neperformante, cu un $P > t$ de 0,105, care este mai mare decât Alpha 0,05.

În Singapore, rezultatul $P > t$ este 0,410, fiind mai mare decât Alpha 0,05, ceea ce implică faptul că publicarea aspectelor legate de mediu din raportul de sustenabilitate nu are niciun efect asupra creditului neperformant.

În același timp, în Malaysia, rezultatul $P > t$ este 0,041, ceea ce sugerează că este mai mic decât Alpha 0,05. Deci, se poate deduce că raportarea de mediu are o influență asupra creditelor neperformante în companiile bancare din Malaysia. Coeficientul de 0,30053 indică faptul că raportarea de mediu are de fapt un efect pozitiv asupra creditelor neperformante în Malaysia.

Ipoteza finală din acest studiu este impactul **raportării sociale** asupra creditelor neperformante. În Indonezia, raportarea socială are un efect negativ și substanțial asupra creditelor neperformante în companiile din sectorul bancar, cu un $P > t$ de 0,012 și un coeficient negativ de 0,02373, ceea ce indică faptul că este mai mare decât Alpha 0,05.

În Singapore, raportarea socială nu are niciun efect asupra creditelor neperformante, așa cum este indicat de o valoare P mai mare decât Alpha 0,05, de 0,269.

În plus, publicarea aspectelor sociale din rapoartele de sustenabilitate din Malaysia nu a avut un efect semnificativ asupra creditelor neperformante în companiile din sectorul bancar din Malaysia, cu un

rezultat $P > t$ de 0,106, care este prea departe de Alpha 0,05.

În acest studiu, autorii au folosit rentabilitatea activelor (ROA) ca variabilă de control în cele trei țări studiate, și anume Indonezia, Singapore și Malaysia. Efectul ROA asupra creditelor neperformante este semnificativ în Indonezia, dar nu și în Singapore sau Malaysia.

Conform constatărilor ipotezei 1 (H1), raportarea aspectelor economice nu are niciun efect asupra creditelor neperformante din băncile indoneziene sau malaysiene, dar are un efect negativ și semnificativ asupra creditelor neperformante din băncile din Singapore. Acest lucru este, de asemenea, comparabil cu cercetările anterioare efectuate de Nobanee și Ellili (2016), care au afirmat că raportarea economică nu a avut niciun efect asupra performanței financiare a băncilor din Emiratele Arabe Unite, ceea ce este în concordanță cu constatările cercetării conform cărora raportarea economică nu are niciun efect asupra creditelor neperformante în Indonezia și Malaysia. Potrivit cercetărilor, Indonezia și Malaysia includ aproape toți indicatorii economici, alții decât profitabilitatea companiei, dar se poate interpreta că nu numai factorii economici influențează riscul creditelor neperformante de la banca în cauză. În schimb, rezultatele celei de-a doua ipoteze (H2) arată că raportarea de mediu nu are niciun efect asupra creditelor neperformante din băncile din Indonezia și din Singapore, dar are un efect pozitiv în Malaysia. Conform constatărilor lui Razafindra și Grace (2021), nu există nicio influență legată de responsabilitatea socială și creditele neperformante în companiile bancare din ASEAN, concluzie care este, de asemenea, în conformitate cu cercetarea noastră, dar discută în mod specific cele trei aspecte ale Raportului de Sustenabilitate. Având în vedere rezultatul obținut, și anume că raportarea de mediu nu are niciun efect asupra creditelor neperformante în Indonezia și Singapore, aceasta poate oferi mai multe posibilități care se pot aplica și altor țări care au același indicator de raportare de mediu, inclusiv faptul că publicarea Raportului de Sustenabilitate în ansamblu este doar voluntară și nu obligatorie, chiar dacă guvernul a solicitat acest lucru. Dar acest fapt nu exclude posibilitatea ca raportarea de mediu să se limiteze doar la creșterea gradului de conștientizare a părților interesate și să nu aibă nicio influență asupra reputației băncii, astfel încât calitatea creditelor neperformante este puțin probabil să aibă un impact semnificativ.

Conform constatărilor Ipotezei 3 (H3), raportarea socială are un efect negativ și semnificativ asupra creditelor neperformante în Indonezia, dar nu și în Singapore sau Malaysia. Referindu-ne la concluziile cercetării lui Wu și Shen (2013), se constată că există o influență între responsabilitatea socială corporativă și creditele neperformante, care poate fi în concordanță cu influența raportării sociale asupra creditelor neperformante în Indonezia. Cu toate acestea, pe baza constatărilor studiului, se poate concluziona că raportarea socială în Indonezia este mult mai concentrată pe aspectele sociale, după cum demonstrează indicele măsurat, în timp ce, în general, Indonezia este o țară care acordă o mare valoare aspectelor sociale și drepturilor omului, după cum evidențiază raportarea socială corporativă din Raportul de Sustenabilitate.

Concluzii

Efectuând o analiză comparativă a efectului publicării Raportului de Sustenabilitate asupra creditelor neperformante în companiile din sectorul bancar din trei țări, și anume Indonezia, Singapore și Malaysia, acest studiu a concluzionat că publicarea generală a Raportului de Sustenabilitate are un efect semnificativ asupra ratei creditelor neperformante în sectorul bancar din Indonezia și Singapore, dar nu și în Malaysia. Conform explicației parțiale oferite în secțiunea de rezultate și discuții, fiecare aspect al Raportului de Sustenabilitate, care include raportările economice, de mediu și sociale, are un efect variat asupra creditelor neperformante în industria bancară din fiecare țară. În pofida faptului că această cercetare a fost efectuată asupra întreprinderilor din sectorul bancar, ea arată că raportarea economică are doar un efect negativ și semnificativ asupra creditelor neperformante în Singapore, în timp ce divulgarea de mediu influențează doar rata creditelor neperformante în Malaysia, iar raportarea socială are doar un efect negativ și semnificativ asupra creditelor neperformante în Indonezia. Având în vedere relația negativă dintre

publicarea generală a Raportului de Sustenabilitate și companiile bancare din Indonezia și Singapore, se poate concluziona că raportarea economică, de mediu și socială poate reduce rata creditelor neperformante, ceea ce înseamnă că poate reduce numărul de credite neperformante pentru serviciile bancare aferente companiilor. Acest lucru poate fi legat de mai multe explicații din secțiunea de revizuire a literaturii de specialitate, anume că, prin publicarea mai multor dimensiuni în afara dimensiunii financiare, poate crește încrederea clienților și a publicului, îmbunătățind astfel performanța financiară a companiei, în acest studiu folosindu-se ca un reper rata creditelor neperformante.

Deși publicarea fiecărei dimensiuni nu afectează pe deplin creditul neperformant, se poate concluziona că, prin publicarea Raportului de Sustenabilitate, care include raportarea economică, de mediu și socială, compania își poate îmbunătăți performanța financiară sub forma unui raport mai mic al creditelor neperformante în companiile bancare din Indonezia și Singapore. Efectul publicării raportării de sustenabilitate asupra creditelor neperformante este demonstrat a fi în concordanță cu utilizarea teoriei părților interesate, a legitimității și a semnalizării, unde cele trei teorii sunt interconectate și explică faptul că o companie funcționează nu numai pentru propriile interese, ci și pentru interesele sale și ale altor părți interesate. Conform constatărilor cercetării, teoria legitimității și teoria semnalizării contribuie în mod semnificativ la rezultatele cercetării, unde se poate observa că transparența corporativă, așa cum este ilustrată de publicarea Rapoartelor de Sustenabilitate, cu cele trei dimensiuni, poate afecta nivelul de încredere a publicului în companiile bancare care, la rândul său, afectează nivelul riscului de credit măsurat prin raportul creditelor neperformante. Ca urmare, este posibil să concluzionăm că influența părților interesate, evaluarea comunității și nivelul de încredere publică au toate un impact asupra nivelului de risc de credit al companiilor bancare.

BIBLIOGRAFIE

1. Alston, D. E., Cabarcas, A., Capella, J., Benetti, D. D., Keene-Meltzoff, S., Bonilla, J., & Cortés, R. (2005). Environmental and social impact of sustainable offshore cage culture production in Puerto Rican waters. *Final Report*, 4, 9-12.
2. Archel, P. (2003). Social and environmental information reporting of big size Spanish firms in the period 1994-1998. *Spanish Journal of Finance and Accounting*, 32(117), 571-601.

3. Bouma, J. J., Jeucken, M. & Klinkers, L. (Eds.) (2017). Sustainable banking: The greening of finance. *Routledge*.
4. Branco, M. C., & Rodrigues, L. L. (2006). Communication of corporate social responsibility by Portuguese banks: A legitimacy theory perspective. *Corporate communications: An international journal*, Vol. 11(3):17 – Jul. 1
5. Choi, S., & Ng, A. (2011). Environmental and economic dimensions of sustainability and price effects on consumer responses. *Journal of business ethics*, 104(2), 269-282.
6. Deegan, C. (2013). The accountant will have a central role in saving the planet... really? A reflection on 'green accounting and green eyeshades twenty years later'. *Critical Perspectives on Accounting*, 24(6), 448-458.
7. Deegan, C. (2010). Organizational legitimacy as a motive for sustainability reporting. In *Sustainability accounting and accountability* (pp. 146-168). Routledge.
8. Elkington, J. (1997). Cannibals with forks: The triple bottom line of 21st century, *Oxford: Capstone Pub*.
9. Ernst & Young (2013). Value of sustainability reporting. *Boston College*. Available at: <http://www.confluencellc.com/uploads/3/7/9/6/37965831/valueofsustainabilitysummary.pdf>
10. Freeman, R. Edward and McVea, John, A Stakeholder Approach to Strategic Management (2001). Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=263511> or <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.263511>
11. Freeman, R. E., Harrison, J., Hicks, A., Parmar, B., de Colle, S. (2010). Stakeholder Theory: The State of the Art. *Cambridge University Press*
12. Ghozali, I. & Chariri, A. (2007). Teori Akuntansi. Semarang: Badan Penerbit Universitas Diponegoro.
13. Iqbal, S., Nawaz, A. & Ehsan, S. (2019). Financial performance and corporate governance in microfinance: Evidence from Asia. *Journal of Asian Economics*, 60, 1-13.
14. Istianingsih, I., Trireksani, T. & Manurung, D. T. (2020). The Impact of Corporate Social Responsibility Disclosure on the Future Earnings Response Coefficient (ASEAN Banking Analysis). Available at <https://www.mdpi.com/2071-1050/12/22/9671>
15. James, B., Katie, G., Jitendra, M. & Bharat, M. (2015). 'The Big Idea' The Sustainable Economy and the TBL (triple bottom line). *Advances in Management*, 8(1), 1.
16. Kim, J. T. & Todorovic, M. S. (2013). Towards sustainability index for healthy buildings – Via intrinsic thermodynamics, green accounting and harmony. *Energy and Buildings*, 62, 627-637.
17. Levy, H., & Lazarovich-Porat, E. (1995). Signaling theory and risk perception: An experimental study. *Journal of Economics and Business*, 47(1), 39-56.
18. Luo, X. & Bhattacharya, C. B. (2006). Corporate social responsibility, customer satisfaction, and market value. *Journal of marketing*, 70(4), 1-18.
19. Mehran, H., Morrison, A., Shapiro, J. (2011). Corporate Governance and Banks: What Have Learned from the Financial Crisis? *Federal Reserve Bank of New York – Staff Report no. 502/June 2011*
20. Ngwakwe, C. C. (2009). Environmental responsibility and firm performance: Evidence from Nigeria. *International Journal of Humanities and Social Sciences*, 3(2), 97-103.
21. Nobanee, H. & Ellili, N. (2016). Corporate sustainability disclosure in annual reports: Evidence from UAE banks: Islamic versus conventional. *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 55, 1336-1341.
22. Nofianto, E. (2014). Analisis Pengaruh Sustainability Report Terhadap Kinerja Keuangan Perusahaan. *Accounting Analysis Journal*, 3(3).
23. Razafindrambinina, D. & Grace, V. (2021). Implications of CSR on non-performing loans in the Asean banking industry. *PalArch's Journal of Archaeology of Egypt/Egyptology*, 18(1), 103-115.
24. Retno, R. D. & Priantinah, D. (2012). Pengaruh good corporate governance dan pengungkapan corporate social responsibility terhadap nilai perusahaan (studi empiris pada perusahaan yang terdaftar di Bursa Efek Indonesia periode 2007-2010). *Nominal: Barometer Riset Akuntansi dan Manajemen*, 1(2), 99-103.
25. Rosyid, A. (2015). Pengaruh Kinerja Sosial Dan Kinerja Lingkungan Terhadap Kinerja Keuangan. *Jurnal Penelitian*, 12(1), 72-85.

26. Sejati, B. P., & Prastiwi, A. (2015). Pengaruh pengungkapan sustainability report terhadap kinerja dan nilai perusahaan. *Diponegoro Journal of Accounting*, 195-206.
27. Simpson, W. G. & Kohers, T. (2002). The link between corporate social and financial performance: Evidence from the banking industry. *Journal of business ethics*, 35(2), 97-109.
28. Tarigan, J. & Samuel, H. (2014). Pengungkapan sustainability report dan kinerja keuangan. *Jurnal Akuntansi dan Keuangan*, 16(2), 88-101.
29. Thornton, D. (2013). Implications of our developing understanding of risk and protective factors in the treatment of adult male sexual offenders. *International journal of behavioral consultation and therapy*, 8(3-4), 62.
30. Vitolla, F., Marrone, A. & Raimo, N. (2020). Integrated Reporting and Integrated Thinking: A Case Study Analysis. *Corp. Own. Contr*, 18, 281-291.
31. Wardhani, P. P. C. (2019). The Signalling of Sustainability Reporting Award in Indonesia and its Effects on Financial Performance and Firm Value. *International Journal of Innovation, Creativity and Change*, 9(8), 14-32.
32. Weber, O. (2014). The financial sector's impact on sustainable development. *Journal of Sustainable Finance & Investment*, 4(1), 1-8.
33. Wu, M. W. & Shen, C. H. (2013). Corporate social responsibility in the banking industry: Motives and financial performance. *Journal of Banking & Finance*, 37(9), 3529-3547.